

CONTACTEN VAN DE SWP MET HET BUITENLANDS a m e n v a t t i n g

De SWP heeft -nadat zij meermalen van Sowjet-zijde als een revisiologistische groep was veroordeeld- bij haar pogingen om contacten te leggen met het buitenland slechts gehoor gevonden bij enkele dissidente communistische groeperingen.

Dit resulteerde in besprekingen met: enkele leden van de illegale KPD, de leiding van de uit de Deense oppositie voortgekomen "Socialistische Volks Partij" en Herman Langbein, een der leiders van de uit de CP Oostenrijk voortgekomen dissidente groepering.

Contacten met deze Oostenrijkse communist hebben er toe geleid dat de internationale samenwerking van oppositionele groeperingen eerlang mogelijk een vastere vorm zal aannemen.

Plannen om te komen tot het uitgeven van een in Nederland te drukken periodiek, bedoeld als stem van communisten die in oppositie zijn, zullen eerstdaags gestalte krijgen. Het orgaan zal onder de naam "Internationaal Contact Bulletin" in drie talen verschijnen.

De contacten tussen de SWP en de Joegoslaven, in het bijzonder de Joegoslavische Legatie te Den Haag, zijn van incidentele aard. De indruk bestaat dat de Joegoslaven ten aanzien van de SWP een afwachtende houding aannemen.

25 januari 1960

CONTACTEN VAN DE SWP MET HET BUITENLANDAlgemeen

Vooraf onder aandrang van een aantal vooraanstaande leden blijft de SWP trachten in het buitenland relaties aan te knopen om erkenning te vinden voor haar bestaan. Tevens beoogt zij hiermede te komen tot een internationale binding van oppositionele communistische groeperingen.

In partijkringen is er sprake van geweest een rapport samen te stellen over het conflict in de CPN en de daaruit voortvloeiende oriëntering van de SWP, om dit in Franse of Duitse vertaling te verzenden aan de Westeuropese communistische partijen en geestverwante groeperingen. Deze worden geacht slecht op de hoogte te zijn van de problemen in de Nederlandse communistische beweging. Ook is in de SWP de mogelijkheid aan de orde gesteld om door middel van een soort nieuwsbrief buitenlandse partijen regelmatig voor te lichten over de politieke ontwikkeling in Nederland. Aan deze plannen is voor zover bekend tot dusverre geen uitvoering gegeven.

De SWP is er nimmer in geslaagd bij de Communistische Partij van de Sowjet-Unie (CPSU) en andere buitenlandse communistische partijen ook maar enig begrip voor haar standpunt te krijgen. Zij heeft alleen gehoor gevonden bij enkele dissidente communistische groeperingen.

Ook bestaat er enig contact tussen de SWP-leiding en Joegoslavische instanties, onder meer met de Legatie in Den Haag.

Verhouding tot de CPSU en andere buitenlandse communistische partijen

De SWP werd meermalen van Sowjet-zijde veroordeeld als een revisionistische groepering, waarmee dus geen relaties onderhouden kunnen worden.

Niettemin heeft de SWP-leiding een enkele maal -echter tevergeefs- getracht met de Russen in verbinding te treden. Zo stuurde men aan de Sowjet-Russische Ambassade een speciale uitnodiging ter bijwoning van de op 8 november 1959 te Amsterdam gehouden feestelijke bijeenkomst ter herdenking van de Russische oktober-revolutie. Hierop werd evenwel niet ingegaan.

Op een eind november 1959 gehouden receptie van de Joegoslavische Legatie te Den Haag negeerde een lid van de Russische Ambassade de aanwezige SWP-delegatie geheel.

Voor zover bekend hebben de communistische partijen hun standpunt jegens de SWP geconformeerd aan de door de CPSU gevolgde gedragslijn.

Verhouding tot dissidente communistische groeperingen

De pogingen van de SWP om de samenwerking met geestverwante communistische groeperingen in het buitenland tot stand te brengen resulteerden in besprekingen met vertegenwoordigers daarvan.

Zo heeft de secretaris-penningmeester van de SWP, Sjef Pieters, enkele maanden geleden een bespreking gehad met enige leden van de illegale KPD, onder wie zich ook functionarissen van het West-Duitse vakverbond, de Deutsche Gewerkschaftsbund (DGB) zouden hebben bevonden. Pieters kreeg de gelegenheid de Duitsers te informeren over de scheuring in de CPN, doch hij slaagde er niet in zijn gespreksgenoten, die politiek beter geschoold bleken, er volledig van te overtuigen dat de oprichting in Nederland van een tweede communistische partij onontkoombaar was. De meeste KPD-ers vonden de oprichting van de SWP in strijd met de leer van Lenin, dat slechts één partij de voorhoede van de arbeidersklasse kan zijn.

Naar verluidt hebben de Duitsers er bij Pieters op aangedrongen hen en ook andere buitenlandse communisten voortdurend te blijven inlichten over de gang van zaken in de Nederlandse communistische beweging. Zij gaven de SWP-leiding echter wel het advies zich te onthouden van aanvallen op de Sowjet-Unie en de internationale solidariteit in acht te blijven nemen.

Het reeds eerder gelegde contact van de SWP met de uit de Deense oppositie voortgekomen "Socialistische Volks Partij" onder leiding van Aksel Larsen werd bestendig. De standpunten der Denen en van de SWP overlappen elkaar evenwel niet helemaal. De SWP heeft bezwaar tegen de visie van Larsen, volgens wie het socialisme uitsluitend langs parlementaire weg dient te worden tot stand gebracht. De SWP meent, dat hiermede de Stalinisten troeven in handen worden gespeeld om een beschuldiging van revisionisme te rechtvaardigen. De SWP neemt eveneens het standpunt in, dat het bereiken van het socialisme langs parlementaire weg kan geschieden, maar zij houdt er rekening mede, dat deze mogelijkheid op een of andere manier wordt afgesneden. In dat geval zou de revolutionaire weg moeten worden bewandeld.

De jongste SWP-relatie is Herman Langbein, die optreedt als leider van een uit de CP Oostenrijk voortgekomen dissidente groepering. Hij werd in 1957 als lid van de CP Oostenrijk geroyeerd en heeft daarna zijn functie van vice-voorzitter van de vereniging "Oostenrijk-USSR" neergelegd. Aangezien hij een tweetal bestuursfuncties bekleedt in internationaal communistische organisaties, beschikt hij

over uitgebreide internationale contacten. Het is zijn politieke tegenstanders tot dusverre nog niet gelukt hem uit deze besturen te verwijderen.

Contacten van de SWP met deze Oostenrijkse communist hebben er toe geleid, dat de internationale samenwerking van oppositionele communistische groeperingen mogelijk eerlang een wat vastere vorm aan zal nemen.

Er bestaan plannen om te komen tot het uitgeven van een in Nederland te drukken periodiek. Als alles volgens het opgestelde schema verloopt, zal het eerste nummer dezer dagen onder de naam "Internationaal Contact Bulletin" met een oplage van 1000 exemplaren in drie talen -vermoedelijk Frans, Duits en Nederlands- verschijnen. Niet duidelijk is of er afzonderlijke edities zullen komen in elk der talen of dat in één en hetzelfde exemplaar de tekst in drie verschillende talen zal worden opgenomen.

Hoewel de inhoud van het eerste nummer van het contact-bulletin nog niet geheel vast staat, is het waarschijnlijk dat hierin een oproep om financiële steun en politieke beschouwingen van de hand van Gerben Wagenaar en Aksel Larsen zullen worden opgenomen.

Verhouding tot Joegoslavië

Naar het voorkomt neemt men van Joegoslavische zijde, in het bijzonder in de kring van de Legatie te Den Haag, vooralsnog een afwachtende houding ten aanzien van de SWP aan.

De indruk bestaat dat de Joegoslaven wel enige waardering voor het beginselprogram van de SWP hebben, omdat zij menen, dat er punten in voorkomen, waaruit een zekere overeenstemming met het program van de Joegoslavische Bond van Communisten kan blijken. Zij zouden echter wel de mening zijn toegedaan dat het SWP-program toch nog bijzonder sterk is afgestemd op de ideologische opvattingen van de CPSU.

Men meent, dat de SWP-leiding -hoewel zij in wezen ver van de CPSU afstaat- dit heeft gedaan om een deel van haar aanhangers niet af te stoten.

De Zuidslaven ontvangen geregeld De Brug.

Naar verluidt was de SWP-leiding van plan het Joegoslavische partijprogram of stukken daaruit in het Nederlands te vertalen en deze onder SWP-ers te verspreiden. Naar haar mening zouden hieruit waardevolle gegevens kunnen worden geput voor de discussie over het eigen partijprogram op het aanstaand congres.

Van Joegoslavische kant schijnt de bereidheid te ontbreken om de vertaling van het partijstuk -dat alleen in het Engels en Frans beschikbaar is- voor de SWP te bekostigen, daar dit als een verkapte vorm van financiële steun zou kunnen worden beschouwd.

25 januari 1960